– Jeg er en rastløs sjel. Jeg er ikke typen som ligger på stranda og soler meg

Da Linda Walsøe (52) hengte opp en hengekøye i hagen, ble hun så stresset av å se på den at den måtte tas ned igjen.

Av
Elisabeth Skovly
Oppdatert: 19.07.22 11:24Publisert: 18.07.22 00:10

Hun kommer putrende inn mot brygga i Strømstad med de store, runde solbrillene på nesa.

Om bord, i retning hennes paradis i Hattevik på Syd-Koster, serverer hun kaffe av porselenskopper.

Porselen er solid og tåler mye. Så det er bare å bruke i båten, smiler Linda Walsøe (52).

Drømmen om et arvestykke

16 år ha gått siden designbedriften Wik & Walsøe så dagens lys i en Moelven-brakke i Titangata på Øra.

På de årene har Kråkerøy-kvinnen lansert nesten like mange porselenskolleksjoner som står side om side med danske giganter som Royal Copenhagen, Rosendahl og Georg Jensen i butikkhyllene.

– Den optimale drømmen var å brygge en bedrift sten på sten, uten å gå på kompromiss med våre egne verdier. Vi ønsket å skape en norsk merkevare som en gang i fremtiden kunne bli et arvestykke, forteller hun.

Og det har hun fått til.

Selskapet har blitt bunnsolid. I fjor omsatte Wik & Walsøe for 41 millioner kroner, og årene før er også lystig lesing for økonomiinteresserte.

Linda Walsøe er kvinnen bak den norske porselensmerkevaren Wik & Walsøe. Her på familiens perle på Koster. Foto: Christine Heim

Koster er «hjemme»

Etter å ha fortøyd i brygga på Ekenäs og ruslet langs vannet mot Kilesand, kommer vi til familiens feriedrøm.

Et båthus med en skakk brygge ligger ved sandstranda, og oppover mot huset står en liten bu som Linda bruker som skifterom når det daglige morgenbadet skal tas.

Det svenske flagget vaier fra flaggstanga, og løpende nedover plenen kommer Fritjof, familiens nyeste medlem på fire ben.

– De siste 20 årene har vi vært her på Koster nesten like mye som vi har vært hjemme, forteller Linda.

Som så mange andre, føler Linda Walsøe en sterk tilkytning til havet. – Det gir en ro man ikke finner noe annet sted. Foto: Christine Heim

Her har barna Ylva (22) og Ruben (25) vokst opp. De kaller det hjemme.

– Jeg klarer nesten ikke sette ord på hva det er med Koster. Men her finner jeg den optimale roen. Det er helt stille når det er stille, og helt mørkt når det er mørkt. Slik er det ikke hjemme på Kråkerøy, eller på kontoret.

– Selv om vi aldri sitter stille når vi er her, så får jeg en ro, som jeg ikke klarer å finne noe annet sted. Å komme hit er som å trykke på en pauseknapp, sier Linda.

Huset er fra 1800-tallet, og tilhørte i sin tid en av de mange fiskerne fra øysamfunnet utenfor Strømstad.

I låven har Linda og ektemannen Jon (57) både traktoren Isak, moped, sagbruksmaskiner – og en hel del porselen.

Innerst i den store låven har Linda ekstra porselen til selskaper. Her med Fritjof, familiens ferske medlem. Foto: Christine Heim

– En forbrukskarusell som jeg ville av

Det er egentlig litt tilfeldig at hun ble porselensdesigner.

Walsøe er utdannet klesdesigner fra motefagskolen Esmod, og hun har mange år i klesindustrien bak seg.

– Min første jobb var faktisk på Adelstens hovedkontor. Jeg fikk fast jobb før jeg var ferdig utdannet, minnes hun.

Adelsten var et norsk kleskonsern, som senere ble kjøpt opp av KappAhl på slutten av 90-tallet.

Men flere år i klesbransjen gjorde noe med henne.

– Det produseres og produseres uten at du noen gang ser det samme igjen. Klesindustrien representerer en forbrukskarusell som jeg ville av, sier hun.

I huset på Koster er det meste gjenbruk. Og kjøkkenskapene vitner ikke om at det er en porselensdesigner som hører til her.

En gammel kaffekanne kjøpt på loppis i Gøteborg har tjenestegjort på kjøkkenet i årevis.

Wik & Walsøes nyeste servise, Slåpeblom, er formgitt av Linda og datteren Ylva her på Koster under koronapandemien.

– Arbeid er den beste formen for bistand

Å bygge et selskap fra en gründertilværelse har vært en lang reise.

Frem til 2014 var de to, Ragnhild Wik og Linda Walsøe. I 2014 trakk Wik seg fra selskapet, og selskapet har siden vært heleid av Walsøes familie.

– Vi ønsket å skape en merkevare som hadde en varig verdi, og vi ønsket å skape arbeidsplasser i et u-land. Vi ville gi noe tilbake, og jeg mener arbeid er den beste formen for bistand, sier Walsøe i dag.

Linda ville skape en bedrift som en form for bistand. Nå sysselsetter hun mange gjennom fabrikken i Bangladesh. Foto: Christine Heim

Egentlig ville hun jobbe i Leger uten grenser.

– Men det er jo lite å gjøre for en designer der, ler hun.

Etter å ha lett etter et sted å produsere, og finne ut hva de ville lage, har de brukt den samme fabrikken i Bangladesh i 16 år.

Les også

Linda bodde på fabrikken i Bangladesh i vinter - nå kommer belønningen

Der jobber det 3.000 mennesker, og Wik & Walsøe er en betydelig aktør på fabrikken. Selv er Linda der flere ganger i året, og de jobber tett sammen når en ny kolleksjon skal se dagens lys.

– Hypermoderne blir fort umoderne

At det ble porselen er litt tilfeldig.

Hun har egentlig aldri vært så opptatt av det, og er ikke en sånn typisk borddekker som styrer i timevis før gjestene kommer.

– Det var min mor og bestemor som en gang spurte om jeg kunne begynne å spare på et servise, men jeg fant ikke meg selv i hyllene. Det var da jeg fikk ideen til å skape en ny norsk merkevare som skulle vare.

– Det er jo lettere å produsere noe som bare kan kastes igjen. Men vi ønsker å dempe bruk og kast-mentaliteten, sier Linda.

Wik & Walsøes første servise, 16 år gamle Woodstokk, selges fremdeles.

Serviset Woodstokk var det første Wik & Walsøe designet for 16 år siden. Linda sier det er en av hennes favoritter. Foto: Wik & Walsøe

– Det er jo et tegn på at det har stått seg i tiden. Om ting er hypermoderne, blir det ofte like raskt umoderne, forklarer designeren.

– Hva tenker du om at mange sparer på noe du har laget?

– Jeg tenker ikke veldig mye på det, men jeg er jo litt stolt ogsynes det er hyggelig, sier hun.

– Men enda viktigere synes jeg det er at vi har klart å plante våre verdier. Det blir til slutt en miljøsak. Det handler om ta vare på kloden vår, og vi kan alle bidra litt. Det er litt som å slanke seg. Man trenger ikke ha mål om å gå ned 40 kilo. Alle klarer én, sier hun.

Linda er skeptisk til å vise frem kjøkkenskapet. – Jeg samler på litt av hvert som kan brukes, ler hun. Foto: Christine Heim

– Den optimale luksus

At hun på mange måter har fått til sin drøm om å bygge et selskap og etablere en merkevare, betyr ikke at hun er ferdig.

– Jeg må være kreativ. Og det kan jeg være her på Koster, mye fordi vi har fått et bunnsolid firma. Det er for meg den optimale luksus, sier hun.

For det var hit hun «rømte» da koronapandemien satt verden på hodet. Alle reiser ble avlyst, og usikkerheten kom.

Men Linda flyttet bokstavelig talt til Hattevik.

– Jeg lar meg lett stresse, og har en indre uro som kommer fort. Men når det er rolig rundt meg, blir jeg også rolig.

Her ute har hun designet svært mange av de ulike servisene til Wik & Walsøe gjennom årene.

Og det nyeste, Slåpeblom, har hun laget sammen med datteren Ylva (22).

– Jeg slapper av ved å være i bevegelse. Jeg har vel lagt nede på den stranda der én gang, sier hun og peker ned mot vannet fra kjøkkenvinduet.

Datteren Ylva bekrefter.

– De gjør noe hele tiden, smiler hun og mener mamma Linda og pappa Jon.

– Og om hun ligger på brygga, så er det bare fordi det ble veldig sent og lystig kvelden før, ler hun.

– Nei, vi er ikke typen som har solsenger nede på stranda, spøker Linda selv.

Datteren Ylva, som studerer i København, har bodd sammen med Linda på Koster under store deler av pandemien. Det har resultert i et servise de har designet sammen. Foto: Christine Heim

Stresset av hengekøya

16 år etter etableringen, føler Linda seg fremdeles som en gründer.

Hun må hele tiden fremover, og må gjøre noe.

– Det er en litt morsom historie om da jeg kjøpte meg hengekøye og et morelltre. Jeg plantet treet her ute for å ha noe henge hengekøya i. Da jeg var ferdig, la jeg meg oppi. Men der ble jeg bare stresset og måtte finne på noe annet å gjøre.

Linda sier hun er god på å tenke stort. – Høye ambisjoner har vært viktig hele veien, sier hun. Foto: Christine Heim

– Den hengekøya ga meg nesten litt angst. Jeg ble stresset av å se på den, og måtte bare ta den ned.

Og hun kappet ned morelltreet, så nå har hun ingen trær i passende avstand og slipper å ha hengekøye.

– Måtte funnet på noe annet

Hun ser seg aldri tilbake.

Hun tror det er noe av karakteristikken ved en gründer: Du blir aldri ferdig.

Om du spør meg om hvordan det gikk i fjor, må jeg «spørre en venn». I fjor er i fjor. Hadde det gått veldig dårlig, så hadde jeg sikkert husket det. Men det er ikke sånn at jeg soler meg i suksessen. Jeg må ha moment fremover.

– Folk har for eksempel spurt meg om jeg ikke bare skal selge selskapet og nyte. Nyte, liksom. Det er litt som med den hengekøya. Jeg blir stresset. Da måtte jeg jo funnet på noe annet, ler hun.

Arv og miljø

At hun har en trang til å skape, er ikke tilfeldig. Arv og miljø har formet henne siden barndommen.

– Jeg pleier å si at jeg er vokst opp i en verktøykasse. Jeg liker å gjøre ting selv.

Moren og faren startet Walsøe mekaniske verksted vegg i vegg med gamle Fredrikstad Motorfabrikk da Linda var 10–12 år, og det har preget livet hennes.

– Vi ble alltid utfordret på å løse problemer. Rundt kjøkkenbordet ble det diskutert regnskap og prototyper, og jeg trodde jo det var normalen.

I verkstedet i låven er pizzaskjæreren reparert, etter at håndtaket sprakk. Foto: Christine Heim